

SCHITTERENDE OVERWINNINGEN

Acharya Buddharakkhita

the first two years of life. The first year of life is the most important for the development of the brain.

The second year of life is also very important for the development of the brain.

The third year of life is also very important for the development of the brain.

The fourth year of life is also very important for the development of the brain.

The fifth year of life is also very important for the development of the brain.

The sixth year of life is also very important for the development of the brain.

The seventh year of life is also very important for the development of the brain.

The eighth year of life is also very important for the development of the brain.

The ninth year of life is also very important for the development of the brain.

The tenth year of life is also very important for the development of the brain.

The eleventh year of life is also very important for the development of the brain.

The twelfth year of life is also very important for the development of the brain.

The thirteenth year of life is also very important for the development of the brain.

The fourteenth year of life is also very important for the development of the brain.

The fifteenth year of life is also very important for the development of the brain.

The sixteenth year of life is also very important for the development of the brain.

The seventeenth year of life is also very important for the development of the brain.

The eighteenth year of life is also very important for the development of the brain.

The nineteenth year of life is also very important for the development of the brain.

The twentieth year of life is also very important for the development of the brain.

The twenty-first year of life is also very important for the development of the brain.

The twenty-second year of life is also very important for the development of the brain.

The twenty-third year of life is also very important for the development of the brain.

The twenty-fourth year of life is also very important for the development of the brain.

The twenty-fifth year of life is also very important for the development of the brain.

The twenty-sixth year of life is also very important for the development of the brain.

The twenty-seventh year of life is also very important for the development of the brain.

The twenty-eighth year of life is also very important for the development of the brain.

Deze publikatie is vervaardigd uit fondsen die door Boeddhisten ter beschikking gesteld worden; de baten komen uitsluitend ten goede van het werk voor de bekendmaking van de Dhamma in Nederland.

De prijs wordt, dankzij de vele vrijwilligers, zo laag mogelijk gehouden om een zo breed mogelijk publiek te kunnen bereiken. U bewijst uzelf en het werk voor Dhamma een grote dienst wanneer u deze uitgave niet kopieert.

BOEDDHAYĀNA PUBLIKATIES 29

CIP GEGEVENS KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK, DEN HAAG

Buddharakkhita, Mahāthera

Schitterende Overwinningen : Jayamaṅgalagāthā / Mahāthera Buddharakkhita ;
[geautoriseerde vertaling uit het Engels door Oepāsaka Soebha Dirix ... et al.] -
's-Gravenhage ; Boeddhayāna Uitgeverij. - (Boeddhayāna Publikaties ; 29)

Vert. van: Halo'd Triumphs. - India : Buddha Vacchana Trust 1976. - Met lit. opg.

ISBN 90-71329-13-6

SISO 214.3 UDC 294.3

Trefw.: Boeddhisme.

© 1988/1993 Boeddhayāna Uitgeverij

uitgegeven door Boeddhayāna Uitgeverij

geautoriseerde vertaling Oepāsaka Soebha Dirix en Dhammawiranātha Thera

cover design: Mettā Kruisdijs

tweede druk: 1994/2538

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt worden
door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

No part of this work may be reproduced in any form by print, photoprint, microfilm or
any means without written permission from the publisher.

Inhoud

Het oproepen van spirituele kracht	5
Schitterende overwinningen, <i>Djayamaṅgala gāthā</i>	11
De overwinning op Māra	15
Het overwinnen van Ālawaka	23
Het temmen van Nālāgiri	33
Het bedwingen van Angoelimāla	37
De nederlaag van Ciñcā	43
De overwinning op Saccaka	49
De onderwerping van Nandopananda	63
De overwinning op Baka Brahma	69

the first two years of life. The first year of life is the most critical period for the development of the brain. The brain is highly plastic and can be shaped by the environment. The second year of life is also a critical period for the development of the brain. The brain is still highly plastic and can be shaped by the environment.

The third year of life is also a critical period for the development of the brain. The brain is still highly plastic and can be shaped by the environment. The fourth year of life is also a critical period for the development of the brain. The brain is still highly plastic and can be shaped by the environment.

The fifth year of life is also a critical period for the development of the brain. The brain is still highly plastic and can be shaped by the environment. The sixth year of life is also a critical period for the development of the brain. The brain is still highly plastic and can be shaped by the environment.

The seventh year of life is also a critical period for the development of the brain. The brain is still highly plastic and can be shaped by the environment. The eighth year of life is also a critical period for the development of the brain. The brain is still highly plastic and can be shaped by the environment.

The ninth year of life is also a critical period for the development of the brain. The brain is still highly plastic and can be shaped by the environment. The tenth year of life is also a critical period for the development of the brain. The brain is still highly plastic and can be shaped by the environment.

The eleventh year of life is also a critical period for the development of the brain. The brain is still highly plastic and can be shaped by the environment. The twelfth year of life is also a critical period for the development of the brain. The brain is still highly plastic and can be shaped by the environment.

The thirteenth year of life is also a critical period for the development of the brain. The brain is still highly plastic and can be shaped by the environment. The fourteenth year of life is also a critical period for the development of the brain. The brain is still highly plastic and can be shaped by the environment.

The fifteenth year of life is also a critical period for the development of the brain. The brain is still highly plastic and can be shaped by the environment. The sixteenth year of life is also a critical period for the development of the brain. The brain is still highly plastic and can be shaped by the environment.

The seventeenth year of life is also a critical period for the development of the brain. The brain is still highly plastic and can be shaped by the environment. The eighteenth year of life is also a critical period for the development of the brain. The brain is still highly plastic and can be shaped by the environment.

The nineteenth year of life is also a critical period for the development of the brain. The brain is still highly plastic and can be shaped by the environment. The twentieth year of life is also a critical period for the development of the brain. The brain is still highly plastic and can be shaped by the environment.

Het oproepen van spirituele kracht

Er wordt gezegd dat ieder mens uniek is en daarom een type op zichzelf vormt. Menselijke typen zijn dus even talrijk als de menselijke wezens zelf. Toch kunnen al die talrijke typen van menselijke wezens worden teruggebracht tot een serie van zes specifieke categorieën, waarvan er drie de meer donkere en drie de meer lichte geneigdheden vertegenwoordigen.

Sommigen zijn bijvoorbeeld fundamenteel toegeeflijk, sommigen zijn cynisch van aard en anderen zijn duidelijk misleid. Tegengesteld daaraan zijn degenen die begiftigd zijn met integriteit, die een zuiver leven leiden en zich hiermee onderscheiden van de toegeeflijken; verder zijn er menslievende personen die in essentie goedaardig zijn en hun verantwoordelijkheid kennen, hierin tegengesteld aan het cynische type. En dan zijn er de scherpzinnige personen, die wijs en intelligent zijn, en daarin verschillen van de misleiden.

Terwijl de toegeeflijke, cynische en misleide typen psychologische trekken vertonen die negatief, slecht en conservatief zijn, vertegenwoordigen degenen met integriteit, menslievendheid en scherpzinnigheid mentale eigenschappen die positief, goed en vooruitstrevend zijn. De negatieve karaktertrek wordt gekarakteriseerd door destructiviteit en de positieve door creativiteit. De negatieve menselijke typen geloven in 'wat mag is goed' en de positieve in 'wat goed is mag'.

Wanneer het ene kwaad een ander kwaad overweldigt, bestendigt dit alleen maar een ziekte, het lost nooit iets op. En deze overweldiging vormt geen triomf; ze houdt enkel maar de wet van de jungle, de blinde dierlijke drift, in stand. Anderzijds overweldigt goed niet alleen kwaad, maar sublimeert en transmuteert het en behaalt daarmee de triomf.

De triomf van goed over kwaad is niet alleen maar een sentiment of een ideaal, maar een norm, een werkelijkheid, een zeer wetenschappelijke waarheid. Deze triomf markeert evolutie en de weg van beschaving, daarmee tegengesteld aan de wet van de jungle van blinde destructiviteit en strijd.

Septici mogen dan zeggen dat kwaad, omdat het besmettelijk is, zich gemakkelijk verspreidt en daardoor de overhand krijgt en kan overvallen.

De waarheid is echter dat goedheid aanstekelijker is en zich effectiever verspreidt en daarom, ondanks alle tegenwerkingen, altijd triomfeert en uiteindelijk heerst. Als dit niet zo was, dan zou er geen menselijk ras zijn, laat staan grote menselijke prestaties in verschillende richtingen, in spiritualiteit en wetenschap, in beschavingen en technologie.

De *Djayamaṅgala Gāthā* (p. 11) demonstreert de triomf van goed over kwaad op z'n best. Deze tekst bewijst tevens dat goedheid een schepende kracht is, anders dan kwaad, dat een zelfvernietigende kracht is. En goedheid wordt, in zijn hoogste vervolmaking, een 'bron' van kennis, deugd en kracht. Op deze wijze vormt de Boeddha als de ware belichaming van de hoogste goedheid de ware bron van alle wijsheid, deugd en kracht waarvan iemand 'gebruik kan maken' en die iemand voor zichzelf, voor anderen en voor iedereen kan oproepen. Dit is het centrale thema van de stralende hymnen, zoals blijkt uit de uitdrukking: "Moge ik door de kracht van die Spirituele Glorie gezegend worden met triomf en welzijn".

De *Djayamaṅgala Gāthā*, die bestaat uit negen zowel in cadans als in zeggingskracht ongeëvenaarde verzen, is bezielde door een spirituele realiteit - de Boeddha's zege over veelvuldige kwade krachten. Deze realiteit, die de triomf van goed over kwaad aanduidt, zorgt ervoor dat deze schitterende hymnen een mystiek uitstralen en dat het innerlijke leven van de toegewijden met een verheffende overtuiging en onwankelbaar vertrouwen in gang gezet en in stand gehouden wordt. Iedere *gāthā*, die een 'daad van wil', geboren uit onwankelbaar vertrouwen, weergeeft, roept op die manier een bron van kracht op die zeker is en die, zowel subjectief als objectief, de te verifiëren 'hier-en-nu' eigenschap bezit. Er is onmiskenbaar sprake van een stimulerende spirituele geest die, gegeven een positieve reactie en vertrouwen en een gepaste wil en discipline, voor iedere eerlijke zoeker naar de waarheid duidelijk wordt.

De Boeddha heeft gezegd dat een spirituele realiteit iets is dat altijd tot een creatief onderzoek 'uitnodigt' (*ehi-passiko* - letterlijk: kom en zie) en altijd toepasbaar is (dat wil zeggen tijdloos) en daardoor ook 'verifieerbaar' (*sandiṭṭhiko*) is.

Deze *gāthā*'s handelen in wezen over 'krachten' - moreel, mystiek, spiritueel, hoe ze ook genoemd worden. Krachten die verifieerbaar zijn, tot kritisch onderzoek uitnodigen en tijdloos zijn.

Een 'kracht' oproepen impliceert het putten uit een 'bron' die bij volledige benutting iemands eigen 'hulpbron' wordt, waarbij iemands geest als een opgeladen batterij met kracht doordrenkt wordt. En omdat

de praktische toepasbaarheid en de doeltreffendheid ervan overduidelijk zijn, zonder een blinde lichtgelovigheid te verlangen, zijn zij volledig aanvaardbaar voor een ieder met een gezonde en oprechte geest.

Deze krachten zijn te benoemen door bepaalde algemene termen zoals *Pāramitā*, *Bala*, *Iddhipāda* enz.

Er zijn tien *Pāramitā*'s of Spirituele Volmaaktheden die vervolmaakt en vervuld moeten worden om spirituele bevrijding - *Nibbāna* - te bereiken. Het zijn *Dāna* - Vrijgevigheid, *Sīla* - Morele Reiniging, *Nekkhamma* - Verzaking, *Paññā* - Wijsheid, *Wiriya* - Juiste Inspanning, *Khanti* - Duurzaam Geduld, *Sacca* - Waarheidlievendheid, *Adhiṭṭhāna* - Vastberadenheid, *Mettā* - Universele Liefde en *Opekkhā* - Gelijkmoeidigheid. Wanneer deze verheven spirituele deugden tot volmaaktheid zijn gebracht, stellen zij niet alleen iemand in staat om de mentale banden en daarmee de slavernij van waarneembaar bestaan innerlijk te vernietigen, maar zij stellen iemand ook in staat om openlijk alle gevaren en uitdagingen onder ogen te zien en te boven te komen. De Djaya-mangala Gatha verkondigt helder hoe de Boeddha van deze innerlijke bronnen van kracht gebruik maakte om de zege te behalen over uitwendige kwade krachten.

De zeven *Bala*'s ofwel Mentale Krachten zijn *Saddhā* - Scherpzinnig Vertrouwen, *Wiriya* - Juiste Inspanning, *Sati* - Achtzaamheid, *Samādhi* - Meditatieve Absorptie, *Paññā* - Wijsheid, *Hiri* - Morele Schaamte en *Ottappa* - Morele Vrees. Deze innerlijke krachten staan ook bekend als Spirituele Vermogens (*Indriya*) en de ontwikkeling ervan betekent de vervulling van de *Pāramitā*'s.¹

De vier *Iddhipāda*'s ofwel Bases van Psychische Krachten zijn *Chanda* - Creatieve Wil, *Wiriya* - Juiste Inspanning, *Citta* - Eenpuntigheid van geest en *Wimamsa* - Onderscheidend Inzicht. Wanneer deze vier bronnen van psychische kracht volledig ontwikkeld zijn, door *Samādhi* ofwel trance-achtige absorpties, dan stellen zij de aspiranten niet alleen in staat om zo machtig te worden in bovennatuurlijke krachten dat ze in staat zijn iedere occulte kwade kracht, zoals de *Māra*'s, *Nāga*'s, *Yakkha*'s, of welk ander goddelijk wezen ook, te onderwerpen, maar zij stellen hen ook in staat om te voorzien in hulp en toevlucht aan die nederige en oprechte zoekers die voor spirituele bescherming van hen afhankelijk zijn.

Deze bronnen van spirituele krachten, te weten de *Pāramitā*'s, *Bala*'s en *Iddhipāda*'s, blijven latent, tenzij ze in een gegeven situatie geacti-

1. Lees voor details Thera Dhammawīraṇātha, *De Tien Volmaaktheden*. Boeddhayāna Publikaties 32.

veerd en bruikbaar gemaakt worden door *Wiriya* - Juiste Inspanning, die als een gemeenschappelijke factor in alle hierboven genoemde categorieën terugkomt. *Wiriya* betekent deze viervoudige onverbiddelijke en volhardende en toch zo energieke krachtige toepassing, namelijk *Samwara* - onthouding, *Pahāna* - overwinning, *Bhāwanā* - ontwikkeling en *Anoerakkhana* - handhaving. Terwijl iemand enerzijds het kwaad dat nog niet is opgekomen onderdrukt, of het overwint als het opgekomen is, ontwikkelt iemand anderzijds het goede dat nog niet is opgekomen en handhaaft en consolideert hij dit als het is opgekomen.

De *Djayamaṅgala Gāthā* kan worden uitgelegd als een ontmoetingsplaats van twee schijnbaar niet te verzoenen zaken, te weten elegantie en zelf-inspanning. In feite zijn ze niet onverzoenbaar maar vullen ze elkaar aan in de woorden van deze schitterende hymnen. Terwijl de verschillende spirituele krachten, zoals hierboven genoemd, door de inspanning van iemand zelf voortgebracht dienen te worden, maakt iemand toch gebruik van of roept hij de elegantie of kracht op van de spirituele glorie (*tedjasā*) voor zijn welzijn en triomf. In de Boeddhistische context is het woord voor elegantie *Anoebhāwa* - de straling van spirituele glorie of kracht. Hier is dan een 'geïntegreerde benadering' die het intellectuele, emotionele en wilskrachtige doet samensmelten.

De *Djayamaṅgala Gāthā* maakt overduidelijk dat de persoon die deze tekst iedere dag (en niet alleen krampachtig als hij in moeilijkheden verkeert) aldus met oprecht vertrouwen en helder begrip reciteert, bij wijze van spirituele discipline en als middel van systematische, regelmatige tentoonspreiding van innerlijke vermogens, daarmee gebruik makend van deze krachten van de Boeddha, er zeker voor zichzelf de kracht uit zal halen en deze met anderen zal delen, net zoals een kristal elektromagnetische energie opneemt en uitzendt.

De Boeddha is de belichaming van de nauw met elkaar samenhangende voortreffelijkheden van Mededogen en Wijsheid. Dat is de reden waarom Hij genoemd wordt 'Iemand die Volmaakt is in heldere visie en deugd'. Heldere visie betekent hier, volgens de *Wisoeddi Magga*, de vervulling van alwetendheid en de deugd van de vervulling van onbegrensd mededogen. Dankzij deze alwetendheid begrijpt de Boeddha wat heilzaam en onheilzaam voor wezens is en dankzij Zijn mededogen maakt Hij deze waarheid bekend en spoort Hij wezens aan om zich te onthouden van het slechte en het goede te ontwikkelen. Het is door Zijn alwetendheid dat de Boeddha in alles doordringt, overal en te allen tijde. En vanwege Zijn grote mededogen schenkt Hij deze kennis zonder enig

voorbehoud aan iedereen, voor het welzijn en geluk van allen. Het is door Zijn onbegrensde kennis dat de Gezegende door universeel lijden heen kijkt en dankzij Zijn alomvattende mededogen garandeert Hij het vinden van de uitweg uit het lijden. Het kwam door Zijn heldere visie op het lijden dat Hij zelf overstak naar de andere oever van de oceaan van lijden. En het kwam door Zijn mededogen dat Hij ontelbare anderen overdroeg naar de andere oever. Zijn wijsheid stelde Hem in staat om een Verlichte te worden. En het is Zijn mededogen dat Hem uitrustte met de kracht om de missie van een Verlichte te vervullen. Zijn wijsheid stelde Hem in staat de Pāramitā's te begrijpen, maar het was Zijn mededogen dat Hem motiveerde om de Pāramitā's te vervolmaken en de Overwinnaar te worden over alle kwaadwillende krachten. Het is door Zijn wijsheid dat Hij Zichzelf redde van de gevaren van *samsāra*. En het was door Zijn grote mededogen dat Hij anderen redde en de grote redder werd.

Op die manier was mededogen de geest die de Bodhisattwa inspireerde om de taak van de vervolmaking van de parami's op zich te nemen en de Boeddha te worden. En het was ook dit onmetelijke mededogen van de Boeddha dat Hem de taak op zich deed nemen van het temmen, onderwerpen en verslaan van diegenen die wezens schaden en die op de weg van wezens van de bevrijding van *samsāra* komen.

De Djayamaṅgala Gāthā is daarom in essentie het verslag van het mededogen van de Boeddha, die onmetelijke, onpeilbare en onbegrensde immensiteit van een voorraadschuur van spirituele kracht. En wie dan ook toevlucht tot de Meester zoekt kan niet anders dan gebruik maken van deze onuitputtelijke hulp.

Santidewa, de kleinzoon van de grote keizer Harshawardhana, die een Bhikkhoe (Boeddhistische monnik) werd door zijn troon op te geven en die later de *Koelapati*, de Kanselier van de beroemde universiteit van Nālanda was, heeft op zijn onovertroffen manier de geest van mededogen aldus weergegeven:

“Welk goeds ik dan ook verworven heb door dit alles te doen, dat ik (door die Verdienste) al de pijnen en vormen van verdriet van alle levende wezens mag verlichten en lenigen!

“Dat ik zelfs als een helend medicijn voor de zieken mag zijn! Dat ik een dokter voor hen mag zijn en ook voor hen zal zorgen tot ze weer genezen zijn!

“Dat ik de pijn van honger en dorst mag verminderen door stortvloed

van eten en drinken! En dat ik zelf eten en drinken (voor hongerigen en dorstigen) mag zijn gedurende de tussenliggende eon van schaarste!

“Dat ik een onuitputtelijke schat mag zijn voor arme schepselen! Dat ik de eerste mag zijn in het verlenen van diensten aan hen met veelvuldige en gevarieerde artikelen en benodigdheden!

“Ik verzaak mijn lichaam, mijn genietingen en al mijn verdiensten uit het verleden, in het heden en in de toekomst, zodat alle wezens het Goede mogen bereiken; ik heb geen verlangen (naar al deze dingen).

“Alles op te geven, dat is Nirwāna; en mijn geest zoekt Nirwāna. Als ik alles op moet geven, dan is het het beste om dit aan levende wezens te schenken.

“Ik heb dit lichaam gewijd aan het welzijn van alle schepselen. Ze mogen altijd tegen mij tekeergaan of mij bespatten met modder; ze mogen met mijn lichaam spelen en mij bespotten en mij voor de gek houden; ja, ze mogen me zelfs doden. Ik heb mijn lichaam aan hen gegeven: waarom zou ik aan dit alles denken?

“Ze mogen me dingen laten doen die hen geluk brengen. Dat niemand ooit enig kwaad door mij zal lijden!

“Wanneer zij ook maar enige gedachte van boosheid of vriendelijkheid naar mij hebben, mogen deze zelfde gedachten de middelen zijn waardoor zij al wat zij verlangen volbrengen!

“Die personen die tegen mij tekeergaan of mij schade toebrengen, mogen zij allen de Verlichting bereiken!”

(Bodhicaryāwatāra)

Schitterende Overwinningen

DJAYAMAṄGALA GĀTHĀ

1. *Bāhoem saḥassamabhinimmita sāyoedhantam
Girimekhalam oedita ghora sasena māram
Dānādi dhamma widhinā djitawā Moenindo
Tam tedjasā bhawatoe me djayamaṅgalāni*

Vergezeld van zijn formidabele scharen en rijdend op zijn olifant Girimekhala stormde de Slechte Māra bulderend binnen als een woeste gedaante met duizend armen, die elk met een dodelijk wapen zwaaiden. Hem overwon de Soevereine Wijze door de kracht van zijn verheven volmaaktheden van Vrijgevigheid en de andere deugden op te roepen. Moge ik door de kracht van die Spirituele Glorie gezegend worden met triomf en welzijn.

2. *Mārātirekamabhiyoeddjhita sabbarattim
Ghorampanālawakamakhamathaddhayakkham
Khanīsoedhantawidhinā djitawā Moenindo
Tam tedjasā bhawatoe me djayamaṅgalāni*

Zelfs nog duivelser dan Māra was Ālawaka, de onstuimige en hooghartige yakkha, die met de Meester een nacht lang oorlog voerde. Hem overwon de Soevereine Wijze door aanhoudend geduld dat voortvloeide uit Zijn ongeëvenaarde zelfbeheersing. Moge ik door de kracht van die Spirituele Glorie gezegend worden met triomf en welzijn.

3. *Nālāgirim gadjawaram atimattabhōetam
Dāwaggi cakkamasanīwa soedāroenantam
Mettamboesekawidhinā djitawā Moenindo
Tam tedjasā bhawatoe me djayamaṅgalāni*

Nālāgiri, de koninklijke olifant, die aangezet was tot amok maken, bestormde moorddadig, als een razende bosbrand, alles wat op zijn weg lag en veroorzaakte zulk een afschuw als de niet te stuiten vernietiger, Indra's donderslag, zou doen. Hem temde de Soevereine Wijze alsof

Hij het verkoelende water van allesomvattende liefde over hem heen sprenkelde. Moge ik door de kracht van die Spirituele Glorie gezegend worden met triomf en welzijn.

4. *Oekkhittakhaggamatihattha soedāroenantam
Dhāwantiyodjanapathangoelimālawantam
Iddhībhisaṅkhatamano djitawā Moenindo
Tam tedjasā bhawatoe me djayamaṅgalāni*

Met opgeheven zwaard in zijn bedreven handen achtervolgde de woeste rover Angoelimāla, de vingerkransdrager, de Meester maar liefst vijftien kilometer lang. Hem overwon de Soevereine Wijze met Zijn bovennatuurlijke krachten. Moge ik door de kracht van die Spirituele Glorie gezegend worden met triomf en welzijn.

5. *Katwāna kaṭṭhamoedaram iwa gabbhīniyā
Ciñcāya doetthawacanam djanakāya maddjhe
Santena somawidhinā djitawā Moenindo
Tam tedjasā bhawatoe me djayamaṅgalāni*

Zich als een zwangere vrouw voordoend door een stuk hout op haar buik te binden, uitte Ciñcā temidden van een devote congregatie met ontuchtige woorden valse beschuldigingen. Haar bedwong de Soevereine Wijze met Zijn onverstoorbare kalmte. Moge ik door de kracht van die Spirituele Glorie gezegend worden met triomf en welzijn.

6. *Saccam wihāya matisaccaka wādaketoem
Wādābhiropitamanam atiandhabhōētam
Paññāpadīpadjalito djitawā Moenindo
Tam tedjasā bhawatoe me djayamaṅgalāni*

De zwervende bedelmonnik Saccaka (lett.: de ware) verdraaide met zijn verdorven intelligentie altijd de waarheid, pretenderend de werkelijke 'banier van geleerdheid' te zijn. Toen hij rondtrok en zich overgaf aan intellectuele redetwisten verblindde hij slechts zijn eigen mentale visie. Hem overwon de Soevereine Wijze met Zijn verlichte lamp van wijsheid. Moge ik door de kracht van die Spirituele Glorie gezegend worden met triomf en welzijn.

7. *Nandopanandabhoedjagam wiboedhammahiddhim
Poettena therabhoedjagena damāpayanto
Iddhōepadesa widhinā djitawā Moenindo
Tam tedjasā bhawatoe me djayamaṅgalāni*

De begaafde maar verdorven koning van de Nāga's, Nandopananda, bezat grote psychische kracht en was vijandig. Door Zijn spirituele zoon te instrueren, de ouderling Moggallāna, die machtig was door psychische verworvenheden, werd de Nāga-koning krachteloos gemaakt en van gedaante veranderd. Hem overwon de Soevereine Wijze door een bovennatuurlijke vorm van spirituele instructie, alleen begrijpelijk voor ingewijden. Moge ik door de kracht van die Spirituele Glorie gezegend worden met triomf en welzijn.

8. *Doeggāhaditthi bhoedjagena soedatthahattham
Brahmam wisoeddhi djoetimiddhi bakābhidhānam
Ñanāgadena widhinā djitawā Moenindo
Tam tedjasā bhawatoe me djayamaṅgalāni*

Hoewel hij een godheid was van grote zuiverheid, uitstraling en macht, was Baka, de Brahma-god, toch in de greep van verderfelijke meningen, zoals een arm die stevig wordt vastgehouden door de kronkels van een slang. Hem genas de Soevereine Wijze door middel van wijsheid. Moge ik door de kracht van die Spirituele Glorie gezegend worden met triomf en welzijn.

9. *Etāpi Boeddha djayamaṅgala atthagāthā
Yo wacako dina dine sarate matandi
Hitwānanekawiwidhāni coepaddawāni
Mokkham soekham adhigameyya naro sapanno*

De zijn waarlijk de acht hymnen van de glorieuze overwinningen van de Verhevene; wie ze aldus zonder slaperigheid of traagheid iedere dag reciteert en zich herinnert, die wijze mens zal ongetwijfeld veel obstakels overwinnen en tot bevrijding komen.

De overwinning op Māra

*Bāhoem saḥassamabhinimmita sāyoedhantaṃ
Girimekhalam oedīta ghora sasena māraṃ
Dānādi dhamma widhinā djitawā Moenindo
Tam tedjasā bhawatoe me djayamaṅgalāni*

Vergezeld van zijn formidabele scharen en rijdend op zijn olifant Girimekhala stormde de Slechte Māra bulderend binnen als een woeste gedaante met duizend armen, die elk met een dodelijk wapen zwaaiden. Hem overwon de Soevereine Wijze door de kracht van zijn verheven volmaaktheden van Vrijgevigheid en de andere deugden op te roepen. Moge ik door de kracht van die Spirituele Glorie gezegend worden met triomf en welzijn.

Er zijn tien volmaaktheden, te weten: *Dāna* - Vrijgevigheid, *Sīla* - Morele Reiniging, *Nekkhamma* - Verzaking, *Paññā* - Wijsheid, *Wiriya* - Juiste Inspanning, *Khanti* - Duurzaam Geduld, *Sacca* - Waarheidlievendheid, *Adhiṭṭhāna* - Vastberadenheid, *Mettā* - Universele Liefde en *Opekkha* - Gelijkmoedigheid. Zij worden op drie niveaus vervolmaakt - dat van de Arahant (als *Pārami*), dat van de Pacceka Boeddha (als *Oepapārami*) en dat van de Sammāsamboeddha (als *Paramattha pārami*).

Na de tien *pārami*'s te hebben ontwikkeld wordt een Zoeker, door de leringen van de Boeddha na te volgen, een Arahant, een Bevrijde Heilige. Door de ontwikkeling van de twintig *pārami*'s en *oepapārami*'s wordt de Zoeker een Pacceka Boeddha - een Alleenlevende Verlichte, die in de wereld verschijnt wanneer de Leringen van een Boeddha voor de wereld verloren zijn. Na de dertig *pārami*'s, *oepapārami*'s en *paramattha pārami*'s door ontelbare eonen heen te hebben ontwikkeld, wordt een Zoeker, die de Bodhisattwa - de Toekomstige Boeddha - wordt genoemd, de Sammāsamboeddha ofwel de Boeddha, de Allerhoogste Verlichte.

Terwijl de Arahants Nibbāna enkel bereiken door het pad te betreden dat door de Boeddha is ontdekt, ontdekken de Pacceka Boeddha en de Sammāsamboeddha Nibbāna uit Zichzelf. Terwijl de Paccekaboeddha's

Nibbāna voor zichzelf verwezenlijken en anderen niet kunnen helpen het te verwezenlijken, zijn de Sammāsamboedha's Redders; Zij verwezenlijken niet alleen Zelf Nibbāna, maar helpen ontelbare wezens het te verwezenlijken. De Arahants zijn hun discipelen via wie Zij het proces van bevrijding bestendigen, zelfs wanneer Zij stoffelijk niet meer bestaan.

Door de vervulling van de dertig verheven volmaaktheden worden de Boeddha's de 'bron' van alle wijsheid, deugd en kracht. Door deze on-overtreffbare pārami-kracht overwinnen zij niet alleen Māra, de meest krachtige van alle kwade krachten die wezens in slavernij van samsārische gebondenheid houden, maar stellen zij ook alle zoekers in staat om hun kracht op te roepen en van deze onuitputtelijke bron van spiritualiteit gebruik te maken om alle gevaren en belemmeringen te boven te komen. Vandaar deze oproep van de zoeker: 'Moge ik door de kracht van die Spirituele Glorie gezegend worden met triomf en welzijn'.

De gebeurtenissen:

Het was de dag van volle maan van Wesak (mei). En in de voordage-raadse serene stilte van het Oeroewela-bos, op de oever van de Nerandjara, peinsde Gotama over de visie die als een zilverachtige straal vanuit de onpeilbare diepten van de geest aan de oppervlakte van zijn bewust-zijn kwam en zichzelf transformeerde tot dit besluit:

*De gewoonte volgend van hen
Van het onzichtbare geslacht,
De Boeddha's van het verleden,
Overwinnaars zonder weerga,
Prinsen in hun laatste geboorten,
Oude tronen verzakend voor een kluzenaarshut,
Zelfbeheersing en Wijsheid verwervend,
De machtigste koning overstijgend;
Door tot het Spirituele Hoogtepunt - Bodhi - te stijgen,
Zijn zij alleen tot redder van de Werelden verkozen,
Deze traditie zal ik deze dag vervullen,
Mijn tijd voor uiteindelijke verheffing is gekomen!"*

Dit besluit voorspelde een oorlog met de machtigste kracht in de drie werelden, Māra, de Slechte, en de overwinning leek verzekerd.

Toen ging Gotama, gezeten onder de Bodhi-boom, op in de verheven hoogten van *samādhi* - de bovenmentale toestand van absorptie - en

verbleef daarin verscheidene uren.

Op die dag was hij vijfendertig jaar oud. En hij had een afschuwelijke periode van zes jaar doorgebracht, de meest pijnlijke vormen van zelfkwelling beoefend, nadat hij zijn paleis op de leeftijd van negenentwintig jaar had verlaten, met een krachtige vastberadenheid om een Boeddha te worden en de Poort van Bevrijding te openen om vrijheid te verwerven voor allen. Bij zijn vertrek had hij aan zijn geliefde vrouw, die toen sliep, mentaal de belofte gedaan dat hij pas terug zou keren na het voltooiën van die geweldige taak van het ontrafelen van de raadselen die het leven zo mysterieus en onvoorspelbaar maken, naar de wens van Māra, de meester van kwaadwillende krachten. De raadselen zijn die van ouder worden en dood, van ziekten en bezoedelingen, van bekoringen en banden, waardoor Māra met de levens van alle wezens speelt en waardoor hij hen gebonden houdt aan het wiel van wording.

Prins Siddhartha Gotama was, met millennia van volledig en ononderbroken streven naar spirituele volmaaktheid achter zich, tot het besef gekomen dat alleen door de kwaden, die de geest bezoedelen en iemand verwikkelen in de vicieuze cirkel van kamma en wedergeboorte, te overwinnen, de overwinning behaald kan worden over de dood en toegang gevonden kan worden tot die doodloze en gelukzalige toestand die Nibbāna wordt genoemd. Gotama had aldus een bijzonder duidelijk doel: het doel van stijgen tot de hoogste spiritualiteit van Bodhi.

Gotama had letterlijk ontelbare levens doorgebracht met het ontwikkelen van de pārami's, die verheven spirituele deugden, waarvan de totale beheersing en volmaaktheid leidt tot Bodhi - Verlichting. Deze pāramitā's zijn de volmaaktheden van vrijgevigheid (*dāna*), morele reiniging (*sīla*), verzaking (*nekkhama*), wijsheid (*paññā*), volhardende inspanning (*wiriya*), duurzaam geduld (*khanti*), waarheidlievendheid (*sacca*), onwankelbaar besluit (*adhiṭṭhāna*), universele liefde (*mettā*) en onbegrensde gelijkmoedigheid (*oepekkhā*).

Om al deze spirituele voortreffelijkheden tot volmaaktheid te brengen had Gotama zijn persoonlijke bevrijding opgegeven en met doelbewuste toewijding en rotsvaste standvastigheid van besluit gestreefd door een onpeilbare zee van tijd en was hij erin geslaagd ze tot hun voltooiing te brengen.

En deze Wesakdag van volle maan was getuige van de bloesemende overgang van de grootse pāramitā's in de sublieme lotus van Bodhi, waardoor Gotama, de sublieme voedingsbodem voor deze bloem van alwetendheid, getransformeerd werd in de Boeddha - de Volmaakte Verlichte, de Meester (Bhagawan) van de Drie Werelden.

De Boeddha's zijn niet alleen Bevrijden, maar Zij zijn, wat werkelijk van grote betekenis is, Bevrijders. Er is een groot verschil tussen een Bevrijde Heilige en de Bevrijder Boeddha. Terwijl de eerste ontsnapt aan de verstengeling in werelds bestaan door het pad te betreden dat door een leraar is aangegeven, is de laatste zelf een ontdekker en volgt hij geen enkel ingeslagen pad na om het hoogtepunt van Bodhi te bestijgen. Hij is *Swayambhoe* - Zelf-Geworden, *Samboeddha* - de Ontdekker met de tien specifieke kenmerken van de Redder, en *Sattahā Dewamanoessānam* - de spirituele Meester, zowel voor goden als voor mensen. Het op die manier een Boeddha worden, door spirituele volmaaktheden en voortreffelijkheden van de tienvoudige krachten tot rijpheid te brengen, is de ware 'bron' worden van waaruit alle wijsheid, deugd en kracht ontspringt.

Hiermee vergeleken is Māra de top van de fontein van alle kwaad en banden en daarmee van terugkerend bestaan en dood. Māra is geen verdicht mythologisch schepsel, maar stellig een werkelijk krachtige god, die zijn onfeilbare en onzichtbare invloeden uitoefent en zijn volledige greep over de geesten van wezens blijft handhaven. Precies zoals de tien *pārami*'s en de tienvoudige Boeddhakrachten (*dasabala*) licht en al wat goed is aanduiden, zo zijn duisternis en alles wat slecht is de betekenis van Māra, bekend als *kilesa*'s - bezoedelingen, die de geest verdorven maken en de spirituele atmosfeer van binnen en van buiten bezoedelen en zo de evenwichtigheid en harmonie die door de wetten van Dhamma veroorzaakt zijn vernielen.

Aldus is, als de Boeddha de bron is van waaruit bevrijding, wijsheid en goedheid voortkomen, Māra de bron van waaruit binding, onwetendheid en kwaad opwellen. De tienvoudige *Kilesa*-wapens van Māra zijn: *lobha* (begerigheid, sensualiteit enz.), *dosa* (haat, toorn, enz.), *moha* (onwetendheid, mentale blindheid, enz.), *māna* (dunk, trots, enz.), *ditṭhi* (verdorven ideologische overtuigingen, dogmatisme, enz.), *wicikicchā* (sceptische twijfel, cynisme, enz.), *thīna* (luiheid, traagheid van geest, enz.) *oeddhacca* (rusteloosheid, verwarring, enz.), *ahirika* (gebrek aan morele schaamte of geweten), *anottappa* (gebrek aan morele vrees, dat wil zeggen roekeloosheid). Deze *kilesa*'s uiten zich in vele andere vormen, bijvoorbeeld als *samyodjana* - vasthoudende mentale boeien die iemand gebonden houden aan de vicieuze cirkel van terugkerend bestaan (*poenardjanma*), of als *āsawa*'s - giftige mentale uitvloeiselen die de poel van handelingen (*kamma*) scheppen waar wezens levenslang in vastzitten.

En toen Gotama in de voormiddag uit *samādhi* terugkeerde, zag hij Soedjātā, de vrouw van de lokale hoofdman, eerbiedig wachten om hem melkrijst (*payasa*) in een gouden kom aan te bieden. Hij zegende haar en nam het bedelvoedsel aan dat zo'n historische rol zou gaan spelen omdat dit hem voor de volgende zeven weken zou onderhouden. Toen ging hij naar de Nerandjara-rivier, nam een bad, at de *payasa* en gooide, om de geldigheid van zijn voorspellende droom te testen, de gouden kom in de rivier met de gedachte: "Laat deze kom tegen de stroom in drijven als ik deze dag zal komen tot de hoogte van Volmaakte Verlichting". En zie! De kom spoedde zich tegen de stroom in en verdween in het midden van de stroom! Gerustgesteld ging hij terug naar de Bodhiboom, onderweg bundels van koesagras verzameland voor een zitplaats, en ging met zijn gezicht naar het oosten zitten.

Zoals een weergalozе krijger zich in zijn uiterste zelfvertrouwen voor de komende strijd schrap zet, gaf hij de aanzet tot de laatste slag met dit grimmige en nu beroemde besluit: "Zelfs wanneer mijn vlees, mijn botten, mijn pezen en mijn huid ineenschrompelen, dan nog zal ik niet op mijn besluit terugkomen! Ik zal niet eerder opstaan, tot ik tot volmaakte Verlichting ben gekomen!"

Māra, die zich bewust werd van dit besluit, was bijzonder vertoorned over wat hij beschouwde als een tarten van zijn autoriteit. Voor hem was het een onzinnige daad van het breken en ondermijnen van zijn greep, niet alleen op de Boeddha maar ook op talloze anderen die wensten over te steken naar het Overstijgende; die dimensie van bevrijding waarin hij geheel machteloos was. En als de hoogste monarch die hij over alle wereldse gebieden is, besloot hij nu Gotama, die zich vlak voor hem los durfde te maken van zijn jurisdictie, tegen te gaan houden.

En zo begon in de late namiddag een dodelijke slag tussen Gotama, de Bodhisattwa - de Toekomstige Boeddha - en Māra met zijn reusachtige scharen. Nu kwam hij naar voren en omsingelde de Bodhisattwa aan alle kanten. Zijn verschillende legers van duivels, elk ervan met ongelooflijke occulte krachten, namen de meest woeste en diabolische vormen aan en bestormden het Grote Wezen. Overwegend dat deze man, wanneer hem toegestaan zou worden uit zijn net te ontsnappen, niet alleen zelf bevrijd zou worden, maar ook ontelbare anderen zou bevrijden, beval Māra al zijn troepen om aan te vallen en deed een uitval, zichzelf transformerend in een dood en verderf zaaiende gestalte, met duizend handen die elk met een dodelijk wapen zwaaiden en gezeten op de woeste olifant Girimekhala, teneinde de geest van de in meditatie verzonken serene Gotama te doen wankelen.

Hij liet het in het gehele bos aardedonker worden en vuurde bliksems af om de fijngevoelige prins te verjagen. Hij simuleerde stormen en wervelwinden en liet nu eens ijskoud en dan weer kokend water neerregenen; toen liet hij heet stof, heet zand, hete kiezelstons en stenen los; daarna zond hij de ene benauwende windstoot na de andere, met een snelheid als om het hele woud te ontwortelen. Toen volgden windstoten van stinkende en giftige winden; en op honderd andere manieren probeerde hij Siddhartha Gotama te doen wankelen.

Vanuit de splijtende hemel liet hij betoverende vormen rond hem zweven, die sensueel fluisterden en probeerden om het zuivere wezen met wellustige liederen en allerlei soorten streken op te schrikken. Toen zond hij zijn dochters, voorheen meesteressen in het opwekken van twijfel; zij beukten op hem in om zijn uiterste inspanning zinloos, zelfs dwaas te doen lijken. Māra zelf bood aan om Siddhartha tot een ongeëvenaarde heerser met onbepaalde krachten en alomvattende genietingen te maken, wanneer hij alleen maar zijn poging zou willen opgeven.

De Bodhisattwa, met onoverwinnelijk vertrouwen en in volmaakte kalmte verzonken, schonk er geen aandacht aan en ging voort met het ontwikkelen van de verschillende niveaus van meditatie. En in een laatste poging om de vasthoudende duivels te overwinnen riep hij de niet te peilen krachten van de onuitputtelijke spirituele verdiensten van de *pārami*'s op. Toen riep hij, door de grond met zijn middelvinger aan te raken, de aarde zelf op als getuige van de heroïsche daden die hij door de eonen heen had volbracht in de ontwikkeling van de verheven *pārami*'s. De kracht van deze spirituele oproep was zo sterk dat de aarde en de verschillende hemellichamen, zelfs het universum, schudden in zwijgende hulde aan de onvergelykelijke gaven van de Toekomstige Boeddha. En dit beangstigde Māra en hij ging er vandoor. Juist toen was er het grootse samenvallen van de rode bol van de zon die neerdaalde aan de westelijke horizon en de adembenemend heldere schijf van de volle maan van Wesak die aan de oostelijke horizon opkwam. Op dit belangrijke gunstige moment werd Gotama, na Māra te hebben overwonnen, de Volmaakte Overwinnaar, de Boeddha!

De geschriften beschrijven op treffende wijze hoe de Meester daarna de verschillende bovenwereldse inzichten ontwikkelde en de nacht doorbracht met het uitoefenen van de glorieuze krachten van een *Swayambhoe* - een Zelf-Gewordene, of een *Sabbaññōe* - een Alwetende, of een *Samboeddha* - een Volmaakte Ontdekker en Volledig Ontwaakte.

De Boeddha verbleef in *samādhi* voor zeven opeenvolgende weken,

de gelukzaligheid van bevrijding genietend. Zijn eerste verklaring na deze unieke zege over Māra was:

*Open zijn de poorten tot het Doodloze,
Laat hen die oren hebben er vertrouwen in stellen.*

Het overwinnen van Ālawaka

*Mārātirekamabhiyoeddhita sabbarattim
Ghorampanālawakamakhamathaddhayakkham
Khantisoedhantawidhinā djitawā Moenindo
Tam tedjasā bhawatoe me djayamaṅgalāni*

Zelfs nog duivelser dan Māra was Ālawaka, de onstuimige en hooghartige yakkha, die met de Meester een nacht lang oorlog voerde. Hem overwon de Soevereine Wijze door aanhoudend geduld dat voortvloeide uit Zijn ongeëvenaarde zelfbeheersing. Moge ik door de kracht van die Spirituele Glorie gezegend worden met triomf en welzijn.

De Boeddha wordt een Soevereine Wijze genoemd vanwege Zijn Soevereiniteit over alle wijsheid, deugd en kracht. En het is door deze soevereiniteit dat Hij de Redder is - Bhagawa, de Volmaakte Meester van goden en mensen. De Boeddha had Māra overwonnen door de onweerstaanbare kracht op te roepen van alle *pārami*'s die Hij al had vervuld. In dit geval paste Hij om Ālawaka te temmen (die in tegenstelling tot Māra de mogelijkheid had tot spirituele transformatie) alleen de kracht toe van zijn *Khanti-pārami*.

De gebeurtenissen:

Ālawaka was een zeer vijandige *yakkha* die het volk van een compleet vorstendom volledig had onderworpen. Hij was de beschermende geest van het volk van Ālawi.

Yakkha's (Sanskriet: *Yaksha*'s) zijn een klasse van hemelingen die bijzonder welwillend of kwaadwillend kunnen zijn. Zij bezitten immense occulte krachten en houden ervan deze te gebruiken. *Yakkha*'s die aardgebonden zijn worden gewoonlijk vergoddelijkt vanwege de enorme kracht waarmee zij de levens en bezigheden van menselijke wezens beïnvloeden. Zij staan soms bekend als *roekkha dewata* (bosgeest) of als *gāma dewata* (beschermende geest van een dorp of een bepaald gebied).

Wanneer een yakkha vijandig wordt, dan wordt hij ook werkelijk wreed en gevaarlijk en eist hij gunstig gestemd te worden met vlees en bloed. Ālawaka was een dergelijke gevallen hemeling, machtig en gruwelijk, die de bevolking van het koninkrijk van Ālawi puur terroriseerde. Daar hij de beschermende geest was van de koninklijke familie diende hem een mensenoffer te worden gebracht om uit te drukken dat het koninkrijk onder bescherming stond.

Hoewel er regelmatig een mensenoffer was om Ālawaka gunstig te stemmen, bleef hij desondanks toch tegenspoed veroorzaken. Vanwege de angst voor hem werden bijgeloof, ontkenning en dweepzucht de religie van het volk. Hierdoor leken innerlijke rust, spiritueel welzijn en het vermogen om tegenslag en kwaad te overwinnen, wat de kenmerken zijn van een ware religie, werkelijk buiten bereik. Bijgevolg groeide er een situatie die zo benauwend was dat zelfs het enige kind van de koning opgeofferd moest worden als een offer aan de vijandige godheid en wel om een belofte te vervullen op een donkere dag van nieuwe maan. Een sluier van verdriet hing over het land, als een onheilspellende wolk die boven de hoofden hangt, en geen moment durfde een man of vrouw, krijger of werkman, heilige of zondaar, de oplossing te zoeken voor dit meedogenloze verplichte mensenoffer.

Een dag voor de gevreesde dag van nieuwe maan, waarop een mooi en onschuldig kind hulpeloos zou worden geofferd aan een bloeddorstige beschermende geest, trof de Gezegende zowel de babyprins als de tirannieke hemeling aan in het net van Zijn Alwetende visie, toen Hij verzonken was in meditatie op Grenzeloos Mededogen. Het is gewoon voor Boeddha's om met hun almachtige bovennormale alwetende visie het volledige universum scherp in zich op te nemen, als zij uit de *Mahā Karoṇā Samādhi* komen (de trance-achtige absorptie door grenzeloos mededogen die ook wel *Boeddha Karoṇā Moedjōṛta* wordt genoemd), waar zij bij het begin van de dag, in de stille uren voor de dageraad, het eerst in verzinken om te ontdekken wie er in de drie werelden spiritueel rijp is om naar de bevrijding van de banden van *samsāra* geleid te worden.

De Boeddha verbleef in het Djetawana-klooster nabij de stad Sāwatthi, de hoofdstad van het koninkrijk Kosala, hondervierenveertig kilometer van de stad Ālawi, de hoofdstad van het koninkrijk Ālawi. Zijn ontmoeting met Ālawaka en de daaruit voortvloeiende spirituele transformatie van Hemzelf en Zijn toekomstige slachtoffer voorzien hebbend nam de Meester, na Zijn ochtendmaaltijd genomen te hebben, de hoofdweg die leidde naar Ālawi-stad. Hij arriveerde bij de verblijfplaats van Ālawaka

juist toen de schemering viel en de machtige yakkha weg was om deel te nemen aan een samenkomst van yakkha's. Bij het zien van de Meester vroeg Gadrabha, de persoonlijke bediende van de yakkha-leider Ālawaka, waarom hij op een zo vreemd uur in Ālawaka's verblijfplaats was. Hij was ongetwijfeld spiritueel ingesteld en toonde grote bezorgdheid voor het welzijn van de Meester, zoals blijkt uit de volgende conversatie die is opgetekend in het commentaar op de Ālawaka Soetta: "Hoe komt het, Zeer Eerbiedwaardige Heer, dat de Meester op een zo vreemd uur komt?"

"Ja, Gadrabha, ik ben nu gekomen; en als het u niet ongelegen komt, dan zou ik deze ene nacht in Ālawaka's verblijfplaats willen doorbrengen."

"Zeer Eerbiedwaardige Heer, het komt mij niet ongelegen. Maar ik moet u waarschuwen dat deze yakkha woest en wreed is. Hij heeft zelfs voor zijn eigen ouders geen welwillendheid. Laat de Gezegende er daarom niet aan denken om hier de nacht door te brengen."

"Ja, Gadrabha, ik ken zijn woeste aard. Maar ik verzeker u, het is onmogelijk dat er enig gevaar zou bestaan voor mijn persoon. Dus als het u niet ongelegen komt, zou ik graag deze nacht hier doorbrengen."

Ook voor de tweede keer trachtte de yakkha Gadrabha de Gezegende te ontmoedigen: "Heer, Ālawaka is als een roodgloeiende pan. Hij heeft noch voor ouders, noch voor monniken en priesters, noch voor het spirituele leven ook maar enige achting. Hij drijft hen die hier komen buiten zinnen, rukt hun harten uit, of werpt ze, nadat hij ze bij de voeten gepakt heeft, in de verre zee of zelfs in een andere wereld."

Voor de derde keer probeerde Gadrabha de Meester ervan te weerhouden te blijven en voor de derde keer stond de Meester erop om te blijven. Dus zei Gadrabha: "Het komt mij niet ongelegen, maar desondanks moet ik u vertellen dat de yakkha-leider mij eenvoudigweg doodt wanneer ik in uw verblijf hier toestem zonder zijn speciale toestemming. Daarom, Zeer Eerbiedwaardige Heer, zal ik naar hem toegaan en hem op de hoogte brengen."

"Gaat u alstublieft naar hem toe en breng hem op de hoogte."

"In dat geval, Zeer Eerbiedwaardige Heer, bent alleen u verantwoordelijk voor wat er zou kunnen gebeuren." En toen, na de Meester te hebben gegroet, verdween hij in de richting van het Himalayagebied.

Er wordt gezegd dat de toegangsdeur van de verblijfplaats, die alleen met bovennatuurlijke vermogens kan worden gezien, automatisch geopend werd door de krachten van de Meester. Hij ging de verblijfplaats